

Voor het welslagen van dit lustrum zijn twee dingen noodzakelijk. Ten eerste dat een zo groot mogelijk aantal reünisten naar Utrecht komt en ten tweede dat alle tandartsen door hun steun de financiële zorgen der Lustrum-commissie verlichten.

Gaarne wil ik als voorzitter der Reünie-commissie 13e Lustrum voor beide uw medewerking inroepen.

Uw bijdrage kunt U storten op giro 34869 ten name van collega M. ROEST te 's-Gravenhage; op uw aller komst wordt gerekend.

Deventer, september 1962.

J. TH. L. ROZENDAAL.

J. SANDERS Ezn.-FONDS

Ter gelegenheid van de 60-jarige huwelijkshedenking van het echtpaar SANDERS-VAN DER WIJK enige tijd geleden, hebben familieleden van de heer en mevrouw SANDERS hierin aanleiding gevonden om aan hun gevoelens uitdrukking te geven door een gezamenlijke gift van ruim f 1400,- aan het fonds dat de naam draagt van de stichter.

De besturende commissie heeft uiteraard in grote dank de vertassende schenking aanvaard.

BUITENLAND

IN MEMORIAM ALBERT JOACHIM

15 JUNI 1882 – 27 AUGUSTUS 1962

In juni bereikte ALBERT JOACHIM de leeftijd der zeer sterken. Zijn gezondheid liet te wensen over; maar toch stond hij er op naar het Congres in Keulen te gaan om persoonlijk de Joachim Prijs uit te reiken aan de twee Amerikaanse collegae, die deze hadden verworven.

Teruggekeerd, bleef zijn toestand achteruit gaan en op 27 augustus is hij na een langdurig lijden heengegaan.

Met hem verdwijnt een der allerlaatsten uit een voorbije nationale en internationale periode. Reeds zeer jong geïnteresseerd in alles wat het professionele leven betrof, was hij reeds vóór de eerste wereldoorlog lid van de toen nog jonge Fédération Dentaire Internationale, medewerker van BROPHY, KIRK, LOGAN, GODON, ROY, VILLAIN, AGUILAR, MILLER, CUNNINGHAM, WEISER, GUERINI, pioniers van de internationale tandheelkunde.

Met zijn landgenoten HUET, ROSENTHAL, QUINTIN, BAUDOUX, WATRY vormde hij de groep, die zowel voor de Belgische als voor de internationale professie bijzonder veel heeft gedaan.

Daar het onderwijs in zijn land veel te wensen overliet, stichtten deze collegae een privé onderwijs instituut, waaraan ook hij als docent verbonden was en dat in stand gebleven is tot eindelijk de Belgische wetgeving de tandheekkundige studie universitair maakte.

Jarenlang was hij bestuurslid en voorzitter van het Verbond van Belgische Tandartsen en hoofdredacteur van zijn tijdschrift.

In de F.D.I. was hij gedurende vele jaren „assistant secretary” en voorzitter van belangrijke commissies. In 1955 werd hij voorzitter en opende als zodanig in 1957 het congres te Rome. Daarna werd hij ere vice-voorzitter.

Dit alles geschiedde naast een drukke praktijk van internationale allure, waar de allerhoogsten in den lande zijn patiënten waren.

Daarnaast was hij tevens een enthousiast jager en visser en een veelbereid man, die voorts met zijn charmante echtgenote in grote gastvrijheid de vele binnen- en buitenlandse vrienden ontving.

Vele waren de onderscheidingen door hem in de loop der jaren ontvangen. Hij was officier in de „Ordre de Léopold” en in de „Ordre de la Couronne”, commandeur in de „Ordre de l’Etoile Noire” en ridder in de „Ordre de la Légion d’Honneur”, officier in de „Ordre de la Santé Publique de France”, officier in de „Ordre Grand Ducal de la Couronne de Chêne”, ridder in de „Ordre Al Merito della Repubblica Italiana”. De Nederlandse Regering benoemde hem ter gelegenheid van zijn gouden beroepsjubileum tot officier in de Orde van Oranje Nassau.

Vanzelfsprekend bleven ook de tandheelkundige organisaties niet achter. Hij was een der oprichters van de „Journées Franco-Belges”, thans „Journées Dentaires Internationales de Paris”.

Toen in 1939 het gevaar voor de oorlog ook voor België en Nederland dreigde, organiseerde hij mede de Belgisch-Nederlandse cursussen voor oorlogstandheekkunde, die in Utrecht en Brussel werden gehouden.

Het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap benoemde hem tot erelid, hij was F.D.S., R.C.S. (Eng.) en F.A.C.D. (U.S.A.), voorts erelid van de beroepsorganisaties van Frankrijk, Duitsland, Canada, Griekenland, Finland, Denemarken en van de A.R.P.A. Internationale.

Deze indrukwekkende lijst, die niet op volledigheid kan bogen, moge een indruk geven van het gezag en de populariteit waarover de overledene beschikte. Merkwaardigerwijze werd dit alles niet bereikt door een man, die met grote autoriteit en sterke persoonlijkheid zich een leidersplaats zag toegewezen, doch de functies en de eerbewijzen vielen hem toe vooral op grond van zijn karaktereigenschappen; betrouwbaarheid, binnelijkheid, rechtvaardigheid, wijsheid en loyaliteit. Daardoor was hij een trouw vriend voor zijn vrienden en eventueel een gerespecteerd tegenstander, volstrekt onbaatzuchtig en altijd tot hulp bereid. Zijn heengaan laat een leegte achter, die niet zal kunnen worden aangevuld.

De begrafenis had plaats in de intimiteit van de familiekring (hij had 36 kinderen, klein- en achterkleinkinderen) en enkele van de naaste vrienden, te Lives sur Meuse, waar hij zich met zijn echtgenote de paar laatste jaren in zijn fraai gelegen landhuis, had teruggetrokken.

Op 12 september had in Brussel een plechtige dodendienst plaats in de „Eglise Saint-Joseph”. De grote kerk was geheel gevuld met familie, vrienden, collegae uit binnen- en buitenland en patiënten, en evenals in 1951 bij de herdenking van zijn gouden jubileum, kon men zeggen dat „tout Bruxelles” aanwezig was, ditmaal om afscheid te nemen van een tachtigjarige, die in een lang en vruchtbaar leven een voorbeeld was geweest van al datgene wat wij in onze medemens respecteren en liefhebben.

In zijn testament is bepaald, dat een bedrag van 50.000 francs beschikbaar zal worden gesteld voor de Joachim Prijs 1967.

NORD.

ENGELAND

DE EERSTE DIPLOMA'S VAN SCHOOLTANDVERZORGSTER
UITGEREIKT.

Kort geleden zijn voor de eerste maal de diploma's van 'school dental nurse' aan 50 vrouwelijke hulpkrachten uitgereikt. Zij hadden hun opleiding ontvangen in de door de General Dental Council opgerichte 'School for Dental Auxiliaries', verbonden aan het 'New Cross General Hospital' te Londen.

De geslaagden ontvingen hun getuigschrift uit handen van de gravin van Albemarle, die zich daarbij lovend uitliet zowel over dit voor vrouwen bij uitstek geschikte beroep als over de prestaties van de leerlingen. Aan vier geslaagden werd bovendien een prijs uitgereikt, waarvan 2 voor dental health education, één director's prijs, één new cross prijs en een preklinische prijs.

Niemand minder dan SIR WILFRID FISH, de voorzitter van de General Dental Council, hield vooraf een toespraak, waaruit bleek dat van de 60 meisjes waarmee de opleiding twee jaar geleden aanving, twee waren afgevallen (door resp. huwelijk en ziekte); van de overgebleven 58 leerlingen kon thans aan 50 het diploma worden gegeven. Als bijzonderheid vermeldde hij dat bij de opening 4 patiëntjes voor behandeling werden aangeboden, welk aantal nadien snel steeg tot 100, terwijl de laatste maand een topbezoek van 160 kinderen per dag was bereikt.

De school ontving tandartsenbezoek zowel uit het Gemenebest als uit andere landen waaronder Sovjet Rusland.

FEUILLETON

DE TENTOONSTELLING VAN FRANS HALS

Wie zich in het gemeentemuseum te Haarlem aan de unieke portrettengalerij van de 17e eeuwse meester heeft kunnen verlustigen, zal telkens weer getroffen zijn geweest door de vlijmscherpe waarneming en verrassende weergave van de voor zijn figuren karakteristieke gelaatstreken. Het zijn stuk voor stuk echte, levende persoonlijkheden, die – zou men ze in moderne kledij ontmoeten – aanstonds konden worden herkend.

Het Tijdschrift is niet de plaats voor een kunstbeschouwing, noch ligt het in de bedoeling om van Hals' scheppingen een impressie te geven op artistiek niveau. Dit zou uitgaan boven het bereik van de bezoeker in de gedaante van een tandarts en buiten de orde zijn. Niettemin is ook deze, naast een kunstzinnige genieting, op de rondwandeling door de stemmige zalen van het Oude-Mannenhuis aan zijn trek kunnen komen.

Wat namelijk telkens opvalt, zelfs bij de geportretteerde personen op gevorderde leeftijd, is de ongeschondenheid der gelaatscontouren van de mondpartij. Daarmee wordt bedoeld dat de harde onderlaag, zoals die gevormd wordt door de kaken, de overtuiging wettigt dat het gebit in vrijwel volledige omvang tot het fysieke bezit van de weergegeven figuren mag worden gerekend. Slechts bij een enkele der oudere mannen kan men vaststellen dat gedeeltelijk verlies van de tanden (parodontose?) uit de gelaatsstreken mag worden afgeleid. Dit zij volledigheidshalve opgemerkt.

Wat betekent dit? Niets minder dan dat in de dagen van Hals de vatbaarheid voor